



mistermotley.nl



MISTER
MOTLEY



Laure van den Hout

Zomertip: *Wat je niet ziet, is er altijd ook*

Tentoonstellingsbespreking 15 juli 2025

Deze zomer overstelpen we jullie met tips. Laure van den Hout bezocht *Light On Things*, een duotentoonstelling van Katja Mater en Evi Vingerling in Landhuis Oud Amelisweerd. Ze raakt gefascineerd door de gestes van *Light On Things*: gewicht geven aan de zaken waar we ons te weinig over verbazen. Mater doet dat door het gebouw tot camera obscura te transformeren, Vingerling door ongrijpbaar te schilderen.

Facebook

X

Delen:
LinkedIn

Link kopiëren

Cookies

***Vervolgens was het een andere keer: gele bloemen
vielen van de bomen: ze maakten geluid als ze
landden: wie wist dat bloemen een stem hadden?***

Uit: Ali Smith, Het een als het ander

Op hun kop wiegen boomkransen over de wanden van het oude landhuis, het plafond wordt bevolkt door mensen die op een strandlaken in het gras zitten. De zon schijnt fel. Waar ik eerst alleen grijs tinten ontwaar, zie ik langzaam ook kleur: roze, oranje. Ik ben in Landhuis Oud Amelisweerd waar tot en met 26 oktober de tentoonstelling *Light On Things* is te zien met werk van Katja Mater en Evi Vingerling. Beiden bevragen de werkelijkheid in beweeglijke pogingen.

Door in de luiken van de bovenverdieping een gat te maken en daarin een lens te plaatsen, laat Mater wat zich net buiten het huis bevindt ondersteboven de kamers binnenvallen. Het linnen dat voor de muren gespannen is fungeert als projectiescherm. Hoewel de beschrijving van de handeling die deze beelden tot gevolg heeft, eenvoudig klinkt, is het idee ingenieus: een gebouw transformeren tot een camera obscura. Deze interventie biedt een verfrissend perspectief op de museale ruimte, waar de buitenwereld doorgaans niet direct intervenueert.

Op veel vlakken zorgt deze geste voor bewustwording. Het maakt voelbaar hoe we in tweedelingen denken. We zijn óf binnen óf buiten. Nu buiten binnenvalt wordt de begrenzing van onze waarneming en ons bewustzijn duidelijker. Wat je niet ziet, is er altijd ook. Nog altijd kan ik me verbazen over hoe het leven op een plek waar je net vandaan komt, zeg Berlijn, gewoon doorgaat als jij weer thuis bent. Andere mensen drinken koffie aan dat ene tafeltje op dat ene terras, fietsen door de straten waar jij kortgeleden was, doen boodschappen, hebben zorgen. Natuurlijk wéét ik dat, maar gelijktijdigheid blijft het moeilijk te bevatten. Wat zich buiten je blikveld bevindt, waar je geen deel vanuit maakt, is makkelijker te vergeten dan goed voor ons is.



CENTRAAL MUSEUM - EVI VINGERLING & KATJA MATER LIGHT ON THINGS Foto: G.J. van Rooij



CENTRAAL MUSEUM - EVI VINGERLING & KATJA MATER LIGHT ON THINGS Foto: G.J. van Rooij

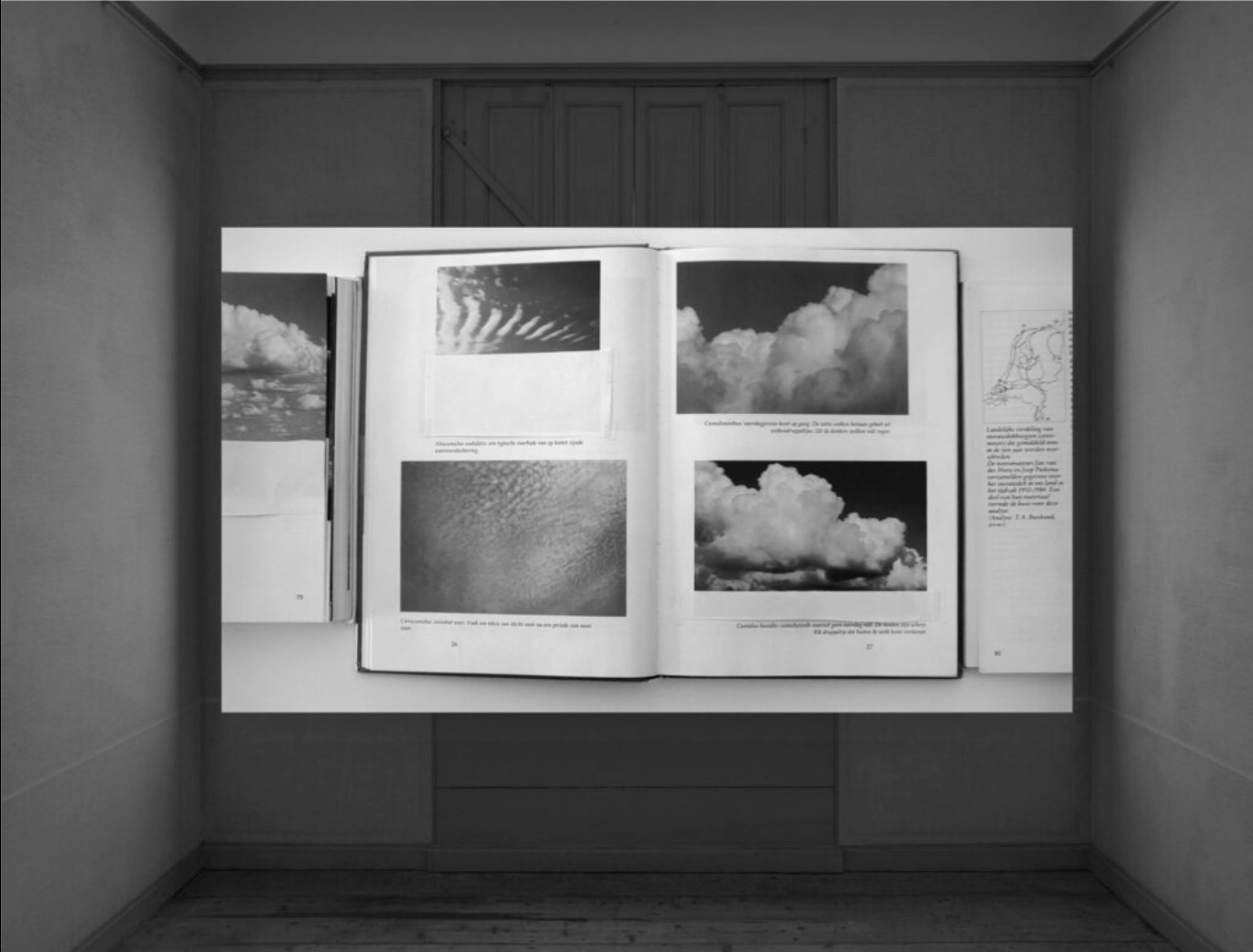
Dele

Het werk van Mater wordt afgewisseld met dat van Evi Vingerling. In beweeglijke toetsen vangt Vingerling een vluchtige werkelijkheid. De werken zijn ijl, de verfstreken staan er onmiskenbaar, maar door in veel van haar werken witte ruimte over te laten geven ze me ook het gevoel dat ze een bepaalde mate van ongrijpbaarheid representeren. Wat aanwezig is neemt haast net zoveel ruimte in als wat afwezig is.

Wie wist dat bloemen een stem hadden? Dat is misschien wel het meest fascinerend aan deze duotentoonstelling: dat ze gewicht geeft aan waar we ons te weinig over verbazen. Vandaag las ik in een nieuwsartikel dat onderzoekers ontdekt hebben dat orka's kelp 'plukken' en elkaar daarmee masseren. Waarom kennen we pas gevoel toe aan wat om ons heen leeft als we het bewezen zien? Waarom is iets afwezig totdat het aanwezig is? Waarom zouden bloemen eigenlijk geen stem hebben? Iets om de hele zomer, of nog langer, op te kauwen.

CENTRAAL MUSEUM - EVI VINGERLING & KATJA MATER LIGHT ON THINGS Foto: G.J. van Rooij

MISTER
MOTLEY



CENTRAAL MUSEUM - EVI VINGERLING & KATJA MATER LIGHT ON THINGS Foto: G.J. van Rooij

CENTRAAL MUSEUM - EVI VINGERLING & KATJA MATER LIGHT ON THINGS Foto: G.J. van Rooij



CENTRAAL MUSEUM - EVI VINGERLING & KATJA MATER LIGHT ON THINGS
Foto: G.J. van Rooij